

පාසල් ළමුන් සිය දිවි නසා ගැනීම
පිළිබඳ වාර්තා අධ්‍යයනය

පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය

මහරගම

2017

පාසල් ළමුන් සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ වාර්තා අධ්‍යයනය

සමස්ත මාර්ගෝපදේශනය

ආචාර්ය ටී. ඒ. ආර්. ජේ. ගුණසේකර
අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්, ජාතික අධ්‍යාපන
ආයතනය

ව්‍යාපෘති සමායෝජක

එම්. ඩී. ඩී. අයිරාණි ද සිල්වා
සහකාර අධ්‍යාපනඥ

අභ්‍යන්තර පර්යේෂණ සභාය

ඩී. කැප්පෙට්ගොඩ
ජ්‍යෙෂ්ඨ කලීකාවාර්ය
ඩබ්. කේ. පුෂ්පමාලා
ජ්‍යෙෂ්ඨ කලීකාවාර්ය
ඩී. හෙට්ටිගේ
කලීකාවාර්ය
එන්. ඩී. දිසානායක
කලීකාවාර්ය
කේ. ඒ. එන්. එස්. ඇලෙක්සැන්ඩර්
කලීකාවාර්ය

සෝදු පත් බැලීම සහ භාෂා
සංස්කරණය

ආචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත පුජ්‍ය වාචින්චේ
පඤ්ඤානන්ද හිමි
සහකාර කලීකාවාර්ය
සිංහල භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

පරිගණක වදන් සැකසුම

පී. නිල්මිණි ප්‍රනාන්දු
කළමනාකරණ සහකාර

පටුන

	පිටු අංකය
පටුන	iii
පෙරවදන	iv
සිතුවම්	v
සංකීර්ණය	vi
වගු නාමාවලිය	vii
හැඳින්වීම	1 - 3
පර්යේෂණයේ ක්‍රමවේදය	3
දත්ත විශ්ලේෂණය හා අර්ථකථනය	4 - 14
නිගමන හා යෝජනා	15 - 21
ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය	22
ඇමුණුම්	23 - 24

පෙරවදන

විද්‍යාව හා තාක්ෂණයේ දියුණුවත්, විශ්ව ග්‍රාමීය සංකල්පයත් හේතුකොට ගෙන සිදුවන්නා වූ යහපත මෙන් ම, සමාජයීය වශයෙන් ලෝකයේ සිදුවන අයහපත් ක්‍රියාවලි ද, වැඩිවෙමින් පවතී. මෙම ක්‍රියාවලි අතර, ඉතා ම අයහපත් තත්ත්වයක් වන්නේ, ලෝකයේ සිදුවන සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් වැඩිවීම ය. මෙම තත්ත්වය වඩාත් අභාග්‍ය සම්පන්න වී ඇත්තේ, පාසල් සිසුන් ද සිය දිවි නසා ගැනීමට පෙළඹීමෙනි.

ශ්‍රී ලංකාවේ, පාසල් සිසුන් සිය දිවි නසා ගැනීම සම්බන්ධ ව, අවධානය යොමු කරන ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය, මේ පිළිබඳ ව අධ්‍යයනයක් සිදු කර වාර්තා කරන ලෙස ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයෙන් කරන ලද ඉල්ලීම අනුව පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව විසින්, 2006-2015 දක්වා, වසර දහය තුළ, ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් සිසුන් සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ පොලිස් වාර්තා ඇසුරින් ලබාගත් දත්ත පදනම් කරගෙන මෙම වාර්තාව සකස් කර තිබේ.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් 90 දශකයේ සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ 2006 වසරේ දී සිදු කරන ලද අධ්‍යයනයට පසුව සුවිශේෂී ව පාසල් යන වයසේ සිසුන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ මෙම අධ්‍යයනයට දායක වීමට ලැබීම ශ්‍රී ලංකාවේ විධිමත් පාසල් පද්ධතියේ ගුණාත්මක සංවර්ධන කාර්යයන් හි නිරත ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය ලද මහඟු අවස්ථාවකි.

පාසල් යන සිසුන්ගේ මානසික සෞඛ්‍ය රැක ගැනීම උදෙසා විශේෂ අවධානය යොමුවිය යුතු කරුණු ඇතුළත් මෙම වාර්තාව ඉදිරි විෂයමාලා සංවර්ධනයේ දී වැදගත් වනු ඇත. එමෙන් ම පාසල් යන වයසේ සිසුන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සම්බන්ධයෙන් සමස්ත සමාජයේ විශේෂ අවධානය යොමු කිරීමට හා ඉදිරියේ දී ගත යුතු පිළියම් සැලසුම් කිරීමට මහෝපකාරී වේ යැයි ද සිතමි. වාර්තාවේ සඳහන් යෝජනා ඒ ඒ පාර්ශ්වයන් විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පාසල් යන අවධියේ සිසුන්ගේ මානසික සෞඛ්‍ය රැක ගනිමින්, එම වයසේ පසුවන දරුවන් සිය දිවි නසා ගැනීම්වලින් වලක්වා ගැනීමට කටයුතු යොදනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමි.

ආචාර්ය ටී. ඒ. ආර්. ජේ. ගුණසේකර

අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය

2018.08.31

ස්තූතිය

පාසල් ළමුන් සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ සමීක්ෂණයක් සිදු කර කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලෙස ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය වෙත මෙම කටයුත්ත පැවරූ ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලයට ප්‍රථමයෙන් ම අපගේ හෘදයාංගම ස්තූතිය පිරි නමමු.

මෙම වාර්තාව පිළියෙල කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ සිය දිවි නසා ගැනීම වලට අදාළ 2005-2015 දක්වා තොරතුරු අප වෙත ලබා දීමට කටයුතු කළ ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ පොලිස් සංඛ්‍යා ලේඛන කොට්ඨාසයේ අදාළ ලේඛන භාර ව සිටි හිටපු නියෝජ්‍ය පොලිස්පති ගාමිණී නවරත්න මහතාටත්, මූලික වාර්තා ඡායා පිටපත් කර අප වෙත ලබා දුන් හිටපු කාන්තා පොලිස් පරීක්ෂක එච්. පී. කුසුමාවති මහත්මිය සහ කාන්තා පොලිස් කොස්තාපල් රසිකා බණ්ඩාරනායක මහත්මියටත් අපගේ ගෞරවාදර ස්තූතිය පළ කරන අතර ජන සංගණනයන් ආශ්‍රිත සංඛ්‍යා ලේඛන ලබා ගැනීම සඳහා අප වෙත සහාය ලබා දුන් බත්තරමුල්ල ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවටත් අපගේ විශේෂ ස්තූතිය පිරි නමමු.

මෙම අධ්‍යයනය සිදු කිරීම සඳහා අබණ්ඩ ව මාර්ගෝපදේශනය සැපයූ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය ජයන්ති ගුණසේකර මහත්මියට පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ විශේෂ ස්තූතිය පළ කර සිටිමු.

වාර්තාව පිළියෙල කිරීමේ දී සිය දිවි නසා ගැනීම වලට අදාළ ලිපි, පොත්පත් සපයාදුන් පුස්තකාල හා තොරතුරු දෙපාර්තමේන්තුවේ අංශ ප්‍රධානි ලේඛා කාරියවසම් මිය, දීප්ති ගුණවර්ධන, අයිරා තෙන්නකෝන්, ඇතුළු පුස්තකාලයේ සියළු ම කාර්ය මණ්ඩලයට ද විශේෂ ස්තූතිය පළ කර සිටිමි.

මෙම වාර්තාව සම්පූර්ණයෙන් ම කියවා බලා සෝදු පත් බලමින් ද වියරණ සංස්කරණයෙන් ද සුවිශේෂී මෙහෙවරක නිරත වූ සිංහල දෙපාර්තමේන්තුවේ ආචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත පූජ්‍ය වාචින්නේ පඤ්ඤානන්ද හිමි කෘතවේදී ව සිහිපත් කරමු.

වාර්තාව පිළියෙල කිරීම සඳහා ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් මඟ පෙන්වීම හා සහයෝගය ලබා දුන් පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ ඩී. කැප්පෙට්ගොඩ මයා ඇතුළු අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයට ද, සහාය කාර්ය මණ්ඩලයට ද, පර්යේෂණ වාර්තාව පරිගණක ගත කරමින් වාර්තාව එළි දැක්වීමට සහාය දුන් පී. නිල්මිණි ප්‍රනාන්දු, මහත්මියට ද මාගේ හෘදයාංගම ස්තූතිය පිරි නමමි.

එම්. ඩී. ඩී. අයිරානි ද සිල්වා
සහකාර අධ්‍යාපනඥ

විධායක සංක්ෂිප්තය

ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන දත්ත අනුව සිය දිවි නසා ගැනීමේ අතර ශ්‍රී ලංකාව ඉහළ ම ස්ථානයක පසු වේ. මෙම පසුබිම තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රවණතා පිළිබඳ සොයා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අභිමතාර්ථය විය. මෙම මූලික අරමුණ මත 2006-2015 දශකයේ සමස්ත පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ ස්වභාවය, සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු, සිය දිවි නසා ගැනීමට උපයෝගී කර ගත් ක්‍රම සොයා බැලීම සහ ප්‍රමිතිරි බව හා අධ්‍යාපන මට්ටම, අනුව සිය දිවි නසා ගැනීමේ රටා හඳුනා ගැනීම, විසඳුම් හඳුනා ගැනීම හා ඒ සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම යන සුවිශේෂ අරමුණු පදනම් කර ගෙන අධ්‍යයනය සිදු කරන ලදී.

විස්තරාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශය අනුගමනය කරමින්, ද්විතියික දත්ත පදනම් කරගෙන පර්යේෂණය ක්‍රියාත්මක කරන ලද අතර වර්ෂ 2006-2015 දශකය තුළ අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසාගත් සිසුන් සංඛ්‍යාව අද්‍යයන පර්යේෂණයේ නියැදිය විය. ඒ අනුව 2006-2015 දශකය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ පොලිස් වාර්තා මීට පදනම් කර ගැනිණි. ප්‍රතිශත හා අනුපාත ඇසුරින් විශ්ලේෂණය සිදු විය. විශ්ලේෂිත දත්ත, වගු ඇසුරින් ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, අවශ්‍යතාව මත විස්තරාත්මක ලෙස ද ඉදිරිපත් කර තිබේ.

අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අනාවරණ වන්නේ 2006-2015 දශකයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව වන **37684** න්, අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් පිරිසෙන් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබමින් සිටි සිසුන් සංඛ්‍යාව **1281** ක් බව ය. එය සිය දිවි නසාගත් මුළු පිරිසෙන් **3.39%කි**. අවුරුදු 8-16 සහ 17-20 වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම පිරිස සිය දිවි නසා ගැනීමට බහුල වශයෙන් භාවිත කළ ක්‍රමය වූයේ ගෙල සිර කර ගැනීම ය. අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව සැලකීමේ දී පාසල් යන අවධියේ පසුවන සිසුන්ගෙන් වැඩි ම දිවි නසා ගැනීම් **(1417)** සංඛ්‍යාව වාර්තා වන්නේ 8 වන ශ්‍රේණිය සමතුන්ගෙනි. ප්‍රමිතිරි බව අනුව අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍යයන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යා අනුව ශිෂ්‍යයන්ට සාපේක්ෂව ශිෂ්‍යාවන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව **217කින්** ඉහළ ය. දිවයිනේ සියලු ම පාසල්වල උපදේශනය හා වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශය ක්‍රියාත්මක කිරීම, ඒ සඳහා ගුරුවරුන්ට විධිමත් පුහුණුවක් ලබා දීම, විෂයමාලාවෙන් ජීවිතයේ වටිනාකම පිළිබඳ ගැඹුරු දැක්මක් සිසුන්ට ලබා දීම, සමීප දෙමාපිය ගුරු දෙගුරු සබඳතා පවත්වා ගැනීම, සිය දිවි නසා ගැනීම් හා මිනී මැරුම් පිළිබඳ තොරතුරු පාලනයකින් යුක්ත ව මාධ්‍ය මගින් විකාශනය කිරීම, විරැකියාවට විසඳුම් ලබා දීම, දිළිඳු ජන කොටස් සඳහා සහන ලබා දීම, අවුරුදු 15න් ඉහළ පාසල් දරුවන්ට විධිමත් ලිංගික අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම සහ විභාග මගින් ඇති වන පීඩනය අවම කිරීම මෙම අධ්‍යයනයෙන් යෝජනා කෙරේ.

වගු නාමාවලිය

	පිටු අංකය
1 වන වගුව : සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් (2006-2015 දශකය)	04
2 වන වගුව : අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩය සමඟ අවුරුදු 08-16 සහ 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම්	05
3 වන වගුව : අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු	06
4 වන වගුව : අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු	07
5 වන වගුව : අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම	09
6 වන වගුව : අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම	10
7 වන වගුව : ප්‍රමිතිරි බව අනුව අවුරුදු 08-20 පසුවන්නන් ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම	11
8 වන වගුව : ප්‍රමිතිරි බව අනුව අවුරුදු 08-16 හා 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම	12
09. වන වගුව : අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්	13
10 වන වගුව : අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව 08-16 හා අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්	14

පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්

1.0 හැඳින්වීම

සිය දිවි නසා ගැනීම ලෝකයට ම පොදු වූ ගැටලුවකි. ස්වේච්ඡාවෙන් තම ජීවිතය විනාශ කර ගැනීමක් ලෙස නිර්වචනය කරන සිය දිවි නසා ගැනීම ජාති, ආගම්, ස්ත්‍රී පුරුෂ, වයස් හේදයකින් තොරව ලෝකයේ සියලු ම රටවල සිදුවන නිශේධනාත්මක සංසිද්ධියකි. මනෝ විශ්ලේෂණවාදියකු වන සිග්මන් ට්‍රොයිඩ්ට අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම යනු පුද්ගලයකු තුළ සහජයෙන් ම ඇති ප්‍රවණත්වය තමාට ම එල්ලකර ගැනීමකි (පෙරේරා, 2004).

කැනේඩියානු මානසික සෞඛ්‍ය සංවිධානය දක්වන පරිදි, ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයට අනුව, සෑම තත්පර 40කට වරක් ම ලෝකයේ එක් පුද්ගලයෙකු සිය දිවි නසා ගනී. එමෙන් ම සෑම වසරක ම, ලොවපුරා මිනිසුන් 873000 ක් පමණ සිය දිවි නසා ගන්නා අතර සිය දිවි නසා ගැනීමට තැත් කරන සංඛ්‍යාව මිලියන 10ක් 20ක් අතර මට්ටමක පවතී. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයට අනුව සිය දිවි නසාගන්නා රටවල් අතරින් 1995 දී ශ්‍රී ලංකාව පළමු ස්ථානයට පැමිණ තිබේ. යටත් පිරිසෙයින් ශ්‍රී ලංකාවේ 23 දෙනෙකු සිය දිවි නසා ගන්නා අතර, ඔවුන් වැඩි දෙනෙකු අවුරුදු 16-35 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් ය (ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය, 2006). තවදුරටත් ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය (2006) උපුටා දක්වන පරිදි 1960 දී 33%ක් වූ ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පිරිස සිය දිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිශතය 1980 වර්ෂය වන විට 44% දක්වා වර්ධනය වී තිබේ. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන වාර්තාවට අනුව සාමාන්‍යයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ, වසරකට ළමයින් 400ට, ආසන්න සංඛ්‍යාවක් සිය දිවි නසාගන්නා අතර, 1995 වසරේ දී මුළු සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව 8515කි. සුවිශේෂ කරුණක් වන්නේ ඒ අතරින් සිය දිවි නසාගත් 440ක් වයස අවුරුදු 18ට අඩු ළමුන් වීම ය (ප්‍රනාන්දු හා ජයතුංග, 2004).

1939 අංක 48 දරන ළමයින් හා තරුණයින් පිළිබඳ ආඥාපනතට අනුව අවුරුදු 14ට අඩු වයස් සීමාවේ පසුවන්නන් ළමයින් ලෙස සැලකේ. ළමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්තියට අනුව උපතේ සිට අවුරුදු 18 දක්වා සියලු ම පුද්ගලයන් ළමුන් ය (ගුණසේකර, 1997). ඔක්ස්ෆර්ඩ් ශබ්ද කෝෂයට අනුව ළමයා අර්ථ දක්වා ඇත්තේ ළාමක එනම් නොමේරු මනසක් ඇති පුද්ගලයකු වශයෙනි. මෙම නොමේරු බව හේතුවෙන් ළමයින් තුළ ගැටලු විසඳා ගැනීමේ දුෂ්කරතා පැවතීම ද, එනිසා ඇති වන විෂාද තත්ත්ව මත ඉවිභාහංගත්වයට පත්වීමෙන් සිය දිවි නසා ගැනීමට පෙළඹිය හැකි ය. කෙසේ නමුත් සිය දිවි නසා ගැනීම, මානසික රෝගී තත්ත්වයක ප්‍රතිඵලයකි. එයට හේතුවන ප්‍රධාන ම මානසික රෝගී තත්ත්ව ලෙස ප්‍රනාන්දු සහ ජයතුංග, (2004) පෙන්වා දෙන්නේ විෂාදය(Dipression), උමතු විෂාදය (Maniac Dipression) හා හීන්තෝන්මාදය (Schizophrenia) යන රෝග තුන ය.

විෂාදය, පුද්ගලයකුගේ ආවේදනික හා ප්‍රජානන අංශයන්හි ශක්තිය අවම කරන අතර, කායික ව බෙලහීනතාවට පත් කරන, මානසික අක්‍රමිකතාවකි. එම තත්ත්වය දිගින් දිගට ම පැවතීම පුද්ගලයාට, ජීවිතය එපාවන තරමට ප්‍රබල වේ. ඕනෑ ම වයස් මට්ටමක දී බලපැවැත්විය හැකි මෙම විෂාදය තත්ත්වයෙන් පුරුෂයන්ට වඩා කාන්තාවන් පෙළීමේ ස්වභාවය ඉහළ ය. විෂාදය හේතුවෙන් ළමුන් සිය දිවි නසා ගැනීමට තැත් කිරීම දක්නට ලැබෙන බවත් එම සමහර ළමා දිවි නසා ගැනීම් සිදු වනුයේ ඉතා සුළු සිදුවීම් පදනම් කරගෙන ය (පෙරේරා, 2004). මව්පියන්ගේ තහංචි, බැණීම්, අවවාද කිරීම්, දඬුවම් දීම, පවුලේ එක් දරුවෙකුට වැඩියෙන් ආදරය කිරීම, ගුරුවරුන්ගේ අනවශ්‍ය පාලනය, ආදි හේතු මේ සඳහා මුල් වී තිබේ. ළමා විෂාදය පිළිබඳව තව දුරටත් කරුණු දක්වන පෙරේරා (2004) විෂාදය නිසා ළමයා තුළ තමා තනිවූ බව සිතීම හා අත්‍යයන් තමාට ආදරය නොමැති බව සිතීම, පරාජිත හැඟීම, වේදනාත්මක පසුතැවිල්ල, මානසික නොසන්සුන්කම, පාසල් නොයාම, පංති යාම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම, කල්පනා කිරීම, කලින් පැවති විනෝද කටයුතුවලින් ඇත්වීම හා හුදෙකලා වීම යන තත්ත්ව ළමයකු තුළ පොදුවේ දක්නට ලැබෙන බව අවධාරණය කරයි.

මෙයට අමතරව වර්තමාන සමාජයේ මානසික ගැටලුවලට තුඩුදෙන ශිෂ්‍යයාට ගැටලුකාරී මානසිකත්ව ඇති කරන්නා වූ ක්ෂේත්‍ර අටකි (අබේපාල හා අබේපාල, 2016). අබේපාල හා අබේපාල (2016)ට අනුව පවුල් සංස්ථාව ආශ්‍රිත ගැටලු (දරිද්‍රතාව, බිඳුණු පවුල්, පවුලේ අඩදබර, මව විදේශ ගතවීම, න්‍යෂ්ටික පවුල), පාසල හා විෂයමාලාව ආශ්‍රිත ගැටලු (විෂයමාලාව සංකීර්ණ වීම, විෂය තෝරා ගැනීම සම්බන්ධ ගැටලු, විභාග පිළිබඳ ගැටලු, පාසල ආශ්‍රිත පරිපාලනමය ගැටලු), යොවුන් විය හා සම වයස් කණ්ඩායම් ආශ්‍රිත ගැටලු (කායික වෙනස්කම්, ප්‍රේම සබඳතා), විද්‍යාව හා තාක්ෂණ දියුණුවට මුහුණ දීමේ දී ඇතිවන්නා වූ ගැටලු (පරිගණකය, අන්තර්ජාලය, සමාජ වෙබ් අඩවි අනිසි ලෙස පරිහරණය), ජනමාධ්‍යවල බලපෑම, විවිධ ව්‍යවසනවලට මුහුණ පෑම නිසා මානසික ගැටලු ඇති වීම (ස්වභාවික විපත් ආදී) පෙන්වා දී ඇති අතර ම ළමා හිංසනය, වැඩ ලෝකයට ආශ්‍රිතව පැන නැගෙන ගැටලු සේ ම විවිධ ඇබ්බැහි වීම් නිසා ද සිසුන් ගැටලුකාරී මානසික තත්ත්වයන්ට ලක් වේ.

1.1 අධ්‍යයනයේ වැදගත්කම

සිය දිවි නසා ගන්නා රටවල් අතරින් 1995 දී ප්‍රථම ස්ථානයේ සිටි ශ්‍රී ලංකාව, 2014 ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන වාර්තාව අනුව සිය දිවි නසා ගන්නා රටවල් අතරින් සිව්වන ස්ථානයට එළඹ තිබේ (Daily news, 2017). එසේ ම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය (2006) හෙළිකරන පරිදි ප්‍රේම සබඳතා බිඳවැටීම මත අවුරුදු 08-20 අතර වයස් කාණ්ඩයේ, ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශ්වය ම වැඩි වශයෙන් සිය දිවි හානි කර ගනිති. මෙහි දී ගුරු දෙගුරු අවවාද, දුප්පත්කම, මානසික රෝග යන සාධක දෙවැනි හා තෙවැනි ව බලපා ඇත. විභාග අසමත්වීම, දුප්පත්කම, රැකියා නොලැබීම වැනි හේතු මත පුරුෂයින් ස්ත්‍රීන්ට වැඩියෙන් සිය දිවි නසා ගෙන ඇති බව ද එම අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය වී තිබේ. එසේ ම සිසුන් දිවි නසා ගැනීමට වැඩි ප්‍රයත්න දරා ඇත්තේ, පාසල් වාර අවසාන පරීක්ෂණ ලකුණු ලබා දෙන දිනවල දී ය. කෙසේ නමුත් විවිධ ගැටලු මත සිසුන් සිය දිවි නසා ගැනීමට යොමුව ඇති ආකාරය හා ඊට හේතු ගණනාවක් ශ්‍රී ලාංකික සංදර්භය තුළ පොදුවේ අනාවරණය කර ගැනීමට යොමු වුවත් සුවිශේෂ ව පාසල් සිසුන් හා සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමුකර ඇත්තේ අවම වශයෙනි. මෑත දශකයකට වැඩි කාලසීමාවක් තුළ මේ පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ බවට ඇති සාක්ෂි අවම ය.

ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන දත්ත අනුව ශ්‍රී ලංකාව සිය දිවි නසා ගැනීම් අතර ඉහළ ම ස්ථානයේ සිටියි. කෙසේ වෙතත් මේ පිළිබඳ විද්වතුන්ගේ අදහස් අනුව මෙම සංඛ්‍යා ලේඛන නිවැරදි නොවේ (Kuip, 2018). මන්ද ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයට ශ්‍රී ලංකාව 2006 දී ලබා දුන් දත්ත පදනම්ව අනාගත ප්‍රක්ෂේපණ අනුව මෙම පුරෝකථන ඉදිරිපත්ව තිබීම ය. කෙසේ වෙතත් මෙම සංඛ්‍යා ලේඛන සමාජයේ පුළුල් කතිකාවතකට හේතුව ඇත. වඩාත් වැදගත් වන්නේ මේ තොරතුරු අනුව අවුරුදු 30ට අඩු පුද්ගලයන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් වැඩි බව ප්‍රක්ෂේපණය වීමයි. මෙම වයස් පරතරයට පාසල් යන වයසේ දරුවන් ද අයත් වේ. රටක අනාගතය නියෝජනය කිරීමට සිටින පාසල් සිසුන් සිය දිවි නසා ගැනීමට තැත් කිරීම හා ඊට පෙලඹීම, රටට මෙන් ම ලෝකයට ම අහාගය සම්පන්න තත්ත්වයක් උදා කරයි. මෙම පසුබිම තුළ පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන මූලාශ්‍රවලට අනුව පාසල් යන වයසේ දරුවන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ තත්ත්වය විග්‍රහ කිරීමේ මූලික අභිමාර්ථය පදනම් ව පහත සුවිශේෂ අරමුණු පහක් ඔස්සේ අධ්‍යයනය ක්‍රියාත්මක කරන ලදී.

1.2 අධ්‍යයනයේ සුවිශේෂ අරමුණු

1. පොලිස් වාර්තා ඇසුරින් 2006-2015 දශකයේ සමස්ත පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් විග්‍රහ කිරීම
2. පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට හේතු විමසා බැලීම

3. පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට උපයෝගී කරගත් උපක්‍රම හඳුනා ගැනීම
4. ප්‍රමිතිරී බව හා අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ රටා හඳුනා ගැනීම
5. විසඳුම් හඳුනා ගැනීම හා ඒ සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම

2.0 පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

විස්තරාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශය අනුගමනය කරමින්, ද්විතියික දත්ත මත පදනම්ව පර්යේෂණය ක්‍රියාත්මක කෙරිණි. මෙහි දී ද්විතියික දත්ත ලෙස 2006 සිට 2015 දක්වා දස වසරක කාලයක ලංකාවේ සිදු වූ සිය දිවි නසා ගැනීම් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්තා යොදා ගැනුණි. එම වාර්තා පදනම් කරගෙන 2006 සිට 2015 වර්ෂය දක්වා වයස අවුරුදු 08-20 ත් අතර වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ තත්ත්වය ප්‍රතිශත ඇසුරින් විශ්ලේෂණය කෙරිණ. විශ්ලේෂිත දත්ත වගු ඇසුරින් ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, අවශ්‍යතාව මත විස්තරාත්මක ලෙස ද ඉදිරිපත් කෙරිණි.

පර්යේෂණයේ දී ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ දශකයක සංඛ්‍යාත්මක වාර්තා පමණක් අධ්‍යයනයට සීමා වූ අතර, එහි අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයට අයත් සිය දිවි නසාගත් පිරිස පිළිබඳ පමණක් අවධානයට ලක් කෙරිණි. එහි දී එම වාර්තා ගත දත්ත වර්ගීකරණය කර තිබූ වර්ගීකරණයන්ට අදාළ ව අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසාගත් පිරිසෙහි සංඛ්‍යාත්මක වෙනසක් පැවතිය ද, එම වර්ගීකරණයට අදාළ ව පැවති දත්ත ඒ ආකාරයෙන් ම පදනම් කරගනිමින් විශ්ලේෂණ කරන ලදී. වාර්තා ඇසුරින් ලබා ගත් දත්ත, පර්යේෂණය සඳහා පමණක් ම යොදා ගැනීමෙන්, තොරතුරුවල රහස්‍ය බව ආරක්ෂා කිරීම හා පුද්ගල අන්‍යතාවට හානි නොකිරීමට ද වග බලා ගන්නා ලදී.

3.0 දත්ත විශ්ලේෂණය හා අර්ථකථනය

මෙම කොටසින් 2006-2015 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් අයත් වන වයස අවුරුදු 08-20 අතර පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසාගැනීම පිළිබඳ තොරතුරු විශ්ලේෂණය ඉදිරිපත් කෙරේ. මෙහි දී සමස්ත සිය දිවි නසාගැනීම් පිළිබඳ මූලික අවබෝධය සඳහා පළමුව 2006-2015 දශකයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව පිළිබඳ විශ්ලේෂණයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාවේ 2006-2015 දශකයේ පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් අයත් වන වයස අවුරුදු 08-20 අතර වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසාගැනීම් පිළිබඳ තොරතුරු පහත සඳහන් අනුපිළිවෙළට ඉදිරිපත් කෙරේ.

- සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව
- සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු
- සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත උපක්‍රම
- සිය දිවි නසා ගැනීමේ රටා (ප්‍රමිතිරී බව හා අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව)

3.1 සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් (2006-2015 දශකය)

ශ්‍රී ලංකා පොලිස් වාර්තා අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ 2006-2015 දශකයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳ තොරතුරු 1 වන වගුවේ දැක්වේ.

1 වන වගුව. සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් (2006-2015 දශකය)

වර්ෂය	සමස්ත ජනගහනය (x 1000)	පිරිමි	ගැහැනු	සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම්		පිරිමි සිය දිවි නසා ගැනීම්		ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම්	
				සංඛ්‍යාව	අනුපාතය *	සංඛ්‍යාව	අනුපාතය *	සංඛ්‍යාව	අනුපාතය *
2006	19858	9889	9969	4504	22.68	3558	35.97	946	9.49
2007	20039	9956	10083	4225	21.08	3281	32.95	944	9.36
2008	20246	10060	10186	4120	20.34	3260	32.40	860	8.44
2009	20476	10174	10302	4018	19.62	3097	30.44	921	8.94
2010	20675	10273	10402	3864	18.68	2914	28.75	950	9.13
2011	20892	10381	10511	3770	18.04	2939	28.31	831	7.90
2012	20425	9888	10537	3526	17.26	2721	27.51	805	7.64
2013	20585	9966	10619	3455	16.78	2703	27.12	752	7.08
2014	20771	10056	10715	3144	15.14	2484	24.70	660	6.16
2015	20966	10151	10815	3058	14.58	2389	23.83	669	6.18
	204933	100794	104139	37684	18.39	29346	77.87	8338	22.12

* ජනගහනයේ 100 000කට සිය දිවි නසා ගැනීම්

1 වන වගුවට අනුව 2006-2015 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව 37684 වූ අතර ඉන් වැඩි පිරිසක් (ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට 77.87) පිරිමි පක්ෂයට අයත් වේ. දශකයේ පිරිමි සිය දිවි නසා ගැනීම් අනුපාතය (77.87*) ගැහැනු අනුපාතය (22.12*) මෙන් 3.5ක ගුණයකි. වර්ෂ අනුව සලකා බැලීමේ දී දශකයේ සෑම වර්ෂයක ම සමස්ත ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට 23කට වැඩි පිරිමි සංඛ්‍යාවක් සිය දිවි නසා ගෙන තිබේ. නමුත් ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව සෑම වර්ෂයක ම ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට 10ට අඩු ය (1 වන වගුව). උදාහරණයක් ලෙස වැඩි ම පිරිසක් සිය දිවි නසාගත් වර්ෂය වන 2006 දී පිරිමින් 3558ක් සිය දිවි නසාගන්නා විට ගැහැනුන්ගේ සිය දිවි නසාගත් සංඛ්‍යාව 946ක් පමණි. මේ අනුව 2006 වර්ෂයේ පිරිමි හා ගැහැනු ජන අනුපාත අනුව පිරිමි ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට 36ක් (35.97*) සිය දිවි නසා ගන්නා විට ගැහැනු සිය දිවි නසාගත් සංඛ්‍යාව ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට 10කි (9.49*). දශකයේ සමස්ත විශ්ලේෂණ සලකා බැලීමේ දී පිරිමි පාර්ශ්වයේ (77.87*) සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව ගැහැනු පාර්ශ්වයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව (22.12*) මෙන් 3.5ක ගුණයකින් ඉහළ බව අනාවරණය වේ.

3.2 සමස්ත පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ (අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ) සිය දිවි නසා ගැනීම්

පොලිස් වාර්තා අනුව 2006-2015 දශකයේ පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් ඇතුළත් වන අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසාගත් සංඛ්‍යාව සමඟ පාසලේ 11 ශ්‍රේණිය දක්වා

ඉගෙනුම ලබන සිසුන් කලකයට අයත් අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සහ පාසලේ 11 වන ශ්‍රේණියේ සිට අ.පො.ස. (උ. පෙළ) දක්වා ඉගෙනීමේ යෙදී සිටින සිසුන් අයත් අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසාගැනීම් සංඛ්‍යාව පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක තොරතුරු 1 වන වගුවෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ. මෙහි අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩය අ.පො.ස. (සා. පෙළ) දක්වා අධ්‍යාපනය ලබන පිරිස ලෙස සැලකිය හැකි අතර, අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩය, 08-16 වයස් කාණ්ඩයට වඩා මානසික වර්ධනයක් සහිත කණ්ඩායම ලෙස සැලකිය හැකි ය.

2 වන වගුව. අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩය සමඟ අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම්

වර්ෂය	පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්					
	අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩය		අවුරුදු 17-20 කාණ්ඩය		සමස්ත අවුරුදු 08-20 කාණ්ඩය	
	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
2006	76	10.44	58	10.49	134	10.46
2007	76	10.44	45	8.14	121	9.44
2008	73	10.02	42	7.59	115	8.98
2009	95	13.05	58	10.49	153	11.94
2010	72	9.89	52	9.40	124	9.67
2011	87	11.95	53	9.58	135	10.54
2012	69	9.44	60	10.85	129	10.07
2013	58	7.97	72	13.02	130	10.15
2014	72	9.89	36	6.51	108	8.43
2015	55	7.55	77	13.92	132	10.30
එකතුව	728		553		1281	

2 වන වගුවට අනුව 2006-2015 දක්වා වූ දශකයේ අවුරුදු 08-20 අතර වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසාගත් සම්පූර්ණ සංඛ්‍යාව 1281කි. එය සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් (37684) සංඛ්‍යාවෙන් 3.39%කි. දශකයේ අවුරුදු 08-16 අතර වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව 728කි. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත ශිෂ්‍ය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව 553කි. පිළිවෙලින් එය සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් (37684) සංඛ්‍යාවෙන් 1.93%ක් හා 1.47%කි. පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් ඇතුළත් වන අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසාගත් (1281) සංඛ්‍යාවෙන් පිළිවෙලින් 56.83%ක් හා 43.17%කි. ඒ අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවට සාපේක්ෂව 14%ත් ඉහළ ය.

දශකයේ අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ අවම අගය (7.55%) පෙන්වන 2015 වර්ෂයේ දී අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපරිම අගය 77 (13.92%) පෙන්වනු ලැබේ. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ අවම සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව 36 (6.51%)ක් ලෙස 2014 වර්ෂයේ දී වාර්තා වන අතර අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ වැඩි ම සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව වන 95 (13.05%) 2009න් වාර්තා වේ. දශකයේ අවුරුදු 08 -16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය වාර්ෂිකව සැලකීමේ දී 7.55%ත් 13.05%ත් අතර විචලනය වන අතර අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය 6.51%ත් 13.92%ත් අතර විචලනය වේ. ඒ අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපරිමය 13%ක් (2009 වර්ෂයේ දී) වන අතර 2015 වර්ෂයේ දී අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ උපරිම අගය 14%කි. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ දෙවසරක ම (වර්ෂ 2013 හා 2015) සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය 13% ඉක්මවීම 08-16 අතර වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් හා සැසඳීමේ දී විශේෂ තත්ත්වයකි.

3.3 පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු (2006-2015 දශකය)

අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි සුවිශේෂී ව බලපා ඇති හේතු 09ක් පොලිස් වාර්තා අනුව හඳුනා ගනුණි. (3,4 වගු). ඊට අමතරව වෙනත් හේතු වශයෙන් කාණ්ඩයක් යටතේ ද සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව ඉදිරිපත් කර ඇති නමුත් මෙම වෙනත් හේතු කවරේදී පොලිස් වාර්තා අනුව හෙළි නො වේ.

මේ යටතේ 2006-2015 දශකයේ සමස්ත අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව හා ඒ කෙරෙහි බලපෑ හේතු අනුව එක් වගුවකින් ද (3 වන වගුව), අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩය සහ අවුරුදු 17-20 කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපාන ලද හේතු සංසන්දනය පහසුවන පරිදි වෙන්වූ වගුවකින් ද ඉදිරිපත් කර තිබේ (4 වන වගුව).

3.3.1 අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු

අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ සිසුන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි බලපෑ හේතු අනුව මියගිය සංඛ්‍යාව 3 වන වගුවේ සටහන් පරිදි වේ. 3 වන වගුව. *වයස අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු*

අනු අංකය	සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතුව	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
01	ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇතිවන කළකිරීම්/බලාපොරොත්තු කඩවීම්	1205	36.18
02	වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු (ගුරුවරු/දෙමාපියන්)	643	19.30
03	මානසික ආබාධ	162	04.86
04	දෙමාපියන් ඇතුළු ඥාතීන්ගේ මරණ නිසා සිත් තැවුලට පත්වීම්	118	03.54
05	ආර්ථිකය හා සම්බන්ධ ගැටලු/දිළිඳුකම	94	02.82
06	නිදන්ගත රෝග හා ශාරීරික අපහසුතා	92	02.76
07	විභාග අසමත්වීම්	49	01.47
08	මත් ද්‍රව්‍යවලට ඇබ්බැහි වීම්	37	01.11
09	ලිංගික අතවරවලට ලක්වීම්	09	0.27
10	අනෙකුත් හේතු	922	27.68
එකතුව		3331	100.00

පොලිස් වාර්තා පරිදි අවුරුදු 08-20 වයසේ කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධානතම හේතුව වී ඇත්තේ ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇති වන කළකිරීම් හා බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය (3 වන වගුව). එම කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් එකකට වැඩි පිරිසකගේ (36.18%) සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇති වන කළකිරීම් ය. සිය දිවි නසා ගැනීම සඳහා බලපෑ ප්‍රධාන ම හේතුව වන ප්‍රේම සම්බන්ධතා පිළිබඳ දත්තවල වාර්ෂික විචලනය සලකා බැලීමේ දී එම හේතුව මත වසරකට සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවේ අවමය 87 (2015 වර්ෂය) සිට උපරිම 135 (2010 වර්ෂය) දක්වා පරාසයක විසිරෙයි (ඇමුණුම 1).

දෙවනුවට සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපාන අනිකුත් හේතු ලෙස සඳහන් හේතු මත 27.7%ක් සිය දිවි නසා ගෙන තිබේ. අනෙකුත් හේතු ලෙස සඳහන් හේතු නිසා සිය දිවි නසා ගත් පිරිස හැරුණු විට සිය දිවි නසා ගැනීම්වලින් පහෙන් එකකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් (19.30%) ගුරුවරු හෝ දෙමාපියන් යන වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු නිසා සිදු වූ සිය දිවි නසා ගැනීම් ය. සඳහන් හේතු අතරින් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ අවම (00.27%) හේතුව ලිංගික අතවරවලට ලක්වීම් ය. විභාග අසමත්වීම්, නිදන්ගත රෝග හා ශාරීරික අපහසුතා, ආර්ථිකය හා සම්බන්ධ ගැටලු/දිළිඳුකම, දෙමාපිය මරණ, මානසික ආබාධ සුළු ප්‍රමාණවලින් (01.47%- 04.86%) බලපා තිබේ.

3.3.2 අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු

4 වන වගුව. අවුරුදු 8-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු

අනු අංකය	සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතුව	වයස් කාණ්ඩය			
		අවුරුදු 08-16		අවුරුදු 17-20	
		සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
01	වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු (ගුරුවරු/දෙමාපියන්)	299	30.20	344	14.69
02	ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇතිවන කළකිරීම්/බලාපොරොත්තු කඩවීම්	262	26.46	943	40.28
03	දෙමාපියන් ඇතුළු ඥාතීන්ගේ මරණ නිසා සිත් තැවුලට පත්වීම්	39	3.94	79	3.37
04	මානසික ආබාධ	39	3.94	123	5.25
05	නිදන්ගත රෝග හා ශාරීරික අපහසුතා	27	2.73	65	2.78
06	ආර්ථිකය හා සම්බන්ධ ගැටලු/දිළිඳුකම	25	2.53	69	2.95
07	විභාග අසමත්වීම්	16	1.61	33	1.41
08	ලිංගික අතවරවලට ලක්වීම්	3	0.30	6	0.26
09	මත් ද්‍රව්‍යවලට ඇබ්බැහි වීම්	1	0.10	36	1.54
10	අනෙකුත් හේතු	279	28.18	643	27.47
එකතුව		990	100.00	2341	100

වගු අංක 4න් නිරූපිත සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධානතම හේතුව වැඩිහිටියන් සමඟ ඇති වන ගැටලු (30.20%) ය. එම හේතුව මත සිය දිවි නසා ගත් සංඛ්‍යාව එම වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් සමස්ත සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් එකකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් වීම අවධානය යොමු කළ යුතු සුවිශේෂ තත්ත්වයකි. අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම කෙරෙහි බලපෑ ප්‍රධානතම හේතුව වන වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු මත සිය දිවි නසා ගත් සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් 990න් 299(30.20%)කි. නමුත් අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපා ඇති ප්‍රධානතම හේතුව වී ඇත්තේ ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇතිවන කළකිරීම්/බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය (40.28%). එය අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත දිවි තොරකර ගත් සංඛ්‍යාවෙන් අඩකට 10%කින් අඩු සංඛ්‍යාවකි (40.28%). අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ ප්‍රමුඛ හේතුව වූ වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු (ගුරුවරු/දෙමාපියන් ඇතුළු) මත වන සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව (344) අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පත්ව ඇත්තේ තුන්වන (14.69%) ස්ථානයට ය.

වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම දෙවනුවට සමස්තයෙන් හතරෙන් එකකට වැඩි පිරිසක් (පිළිවෙළින් 28.24% හා 27.47%ක්) සිය දිවි නසා ගැනීමට හේතුව වී ඇත්තේ පොලිස් වාර්තාවල හේතු වෙන් වෙන් වශයෙන් සඳහන් නොවූ හේතු මත ය. අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි බලපා ඇති තෙවන සාධකය ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇති වන කළකිරීම්/බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය. එම සාධකය ද එම කාණ්ඩයේ හතරෙන් එකකට වැඩි ප්‍රතිශතයක් (26.52%) සිය දිවි නිසා ගැනීමට හේතුව වී තිබේ.

වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම මානසික ආබාධ හැරුණු විට ආර්ථිකය සම්බන්ධ ගැටලු (2.53% හා 2.95%), දෙමාපියන් ඇතුළු ඥාතීන්ගේ මරණ නිසා සිත් තැවුලට පත්වීම් (3.94% හා 3.37%), විභාගය අසමත් වීම (1.42% හා 1.41%), නිදන්ගත රෝග හා ශාරීරික අපහසුතා (2.73% හා 2.78%),

ලිංගික අතවරවලට ලක්වීම් (0.30% හා 0.26%) යන කරුණු 4%ට අඩු ප්‍රමාණයකින් දිවි නසා ගැනීම කෙරෙහි බලපා තිබේ. අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමට වැඩිපුර ම බලපා ඇති හේතුව වූ වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු (ගුරුවරු/දෙමාපියන් ඇතුළුව) මත සිය දිවි නසා ගත් සංඛ්‍යාවේ දස වසරෙහි විචලන සලකා බැලීමේ දී අවමය 19 සිට (2012 වර්ෂය) උපරිමය 45 (2009 වර්ෂය) දක්වා විසිර පවතියි (ඇමුණුම 2).

3.4 පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම

(2006-2015 දශකය)

පර්යේෂණයේ තෙවන අරමුණට අනුව පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් එනම් අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීම භාවිත කළ උපක්‍රම පිළිබඳව විශ්ලේෂිත තොරතුරු මේ යටතේ ඉදිරිපත් කෙරේ. පොලිස් වාර්තා අනුව සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදාගත් උපක්‍රම 13ක් සුවිශේෂව හඳුනාගෙන තිබේ. එම උපක්‍රම අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳ තොරතුරු වයස අවුරුදු 08-20 කාණ්ඩය සමස්තයක් ලෙස ගෙන ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩය සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩය වෙන් වෙන්ව සංසන්දනාත්මකව එක් වගුවකින් ඉදිරිපත් කර තිබේ (5 හා 6 වගුව).

3.4.1 අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම

අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම අනුව මියගිය සංඛ්‍යාව 5 වන වගුවේ පරිදි වේ.

5 වන වගුව. අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම

අනු අංකය	සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපක්‍රම	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
01	ගෙල සිරකර ගැනීමෙන්	1477	39.47
02	කෘමිනාශක හා වල්නාශක පානය කිරීම	1236	33.03
03	ස්වභාවික වස කැමෙන් (කන්රු ඇට/නියගලා අල)	363	9.70
04	ගිනි තබා ගැනීමෙන්	184	4.92
05	ජලය සහිත ස්ථානවලට පැනීමෙන් (ලිං/ගංගා/ඇලදොළ/ මුහුද)	133	3.55
06	දුම්පියට හෝ රථවාහනවලට පැනීමෙන්	112	2.99
07	ගිනි අවි භාවිතයෙන්/අත්බෝම්බ/පුපුරුණ ද්‍රව්‍ය	71	1.90
08	බටහිර ඖෂධ වර්ග පානය කිරීමෙන්	59	1.58
09	ඇසිඩ් වර්ග පානය කිරීමෙන්	29	0.77
10	ඉන්ධන වර්ග පානය කිරීමෙන් (ප්‍රෙට්ටල්/භූමිතෙල්)	11	0.29
11	උස ස්ථානවලින් පැනීමෙන්	11	0.29
12	මුවහත් ආයුධ භාවිතයෙන්	01	0.03
13	මත් ද්‍රව්‍ය පානය කිරීමෙන්/එන්නත් කර ගැනීමෙන්	01	0.03
14	අනෙකුත් ක්‍රම	54	1.44
එකතුව		3742	

ඉහත 5 වන වගුවට අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම සඳහා බහුලවම (39.47%) භාවිත කර ඇති උපක්‍රමය ගෙල සිර කර ගැනීමයි. අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ 2005-2015 දශකයේ සිදු වූ සිය දිවි නසා ගැනීම් 3742න් මරණ 1477ක් (39.47%) ම සිදු කරගෙන ඇත්තේ ගෙල සිර කර ගැනීමෙනි. කෘමිනාශක හෝ වල්නාශක පානය දෙවනුවට වැඩි වශයෙන් භාවිත කළ උපක්‍රමය වේ. අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත මරණ සංඛ්‍යාවෙන් 33.57%ක් සිය දිවි තොර කර ගැනීමට මෙම ක්‍රමය භාවිත කර තිබේ. තෙවනුවට 10%(9.70%) ක ප්‍රතිශතයක් ස්වභාවික වස වර්ග වන කනේරු ඇට/නියගලා අල වැනි දේ භාවිත කිරීමෙන් සිය දිවි හානි කරගෙන ඇති ව අනාවරණ වේ. මුවහත් ආයුධ භාවිතය සහ මත් ද්‍රව්‍ය පානය/ඵන්තත් කර ගැනීම යොදා ගත් අවම (0.03%) උපක්‍රම වේ. ඉන්ධන වර්ග පානය (ප්‍රෙට්ටරල්/භූමිකෙල්), උස ස්ථානවලින් පැනීමෙන් සිය දිවි හානි කරගත් ප්‍රතිශතය ද 0.30%ට අඩු ය.

3.4.2 අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම

6 වන වගුව. අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රම

අනු අංකය	සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපක්‍රම	වයස් කාණ්ඩය			
		අවුරුදු 08-16		අවුරුදු 17-20	
		සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
01	ගෙල සිර කර ගැනීම	426	41.56	1051	38.68
02	කෘමිනාශක හා වල්නාශක පානය කිරීම	305	29.76	931	34.27
03	ස්වභාවික වස කෑමෙන් (කනේරුඇට/නියගලා අල)	113	11.02	250	9.20
04	ජලය සහිත ස්ථානවලට පැනීමෙන් (ලිං/ගංගා/ ඇලදොළ/මුහුද)	55	5.37	78	2.87
05	ගිනි තබා ගැනීමෙන්	42	4.11	142	5.22
06	ගිනි අවි/ අත්බෝම්බ හෝ වෙනත් /පුපුරණ ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන්	8	0.78	63	2.32
07	දුම්පියට හෝ රථවාහනවලට පැනීමෙන්	24	2.34	88	3.24
08	බටහිර ඖෂධ වර්ග පානය කිරීමෙන්	24	2.34	35	1.29
09	ඇසිඩ් වර්ග පානය කිරීමෙන්	7	0.68	22	0.81
10	ඉන්ධන වර්ග පානය කිරීමෙන් (ප්‍රෙට්ටරල්/ භූමිකෙල්)	3	0.29	8	0.29
11	උස ස්ථානවලින් පැනීමෙන්	3	0.29	8	0.29
12	මුවහත් ආයුධ භාවිතයෙන්	0	0	1	0.04
13	මත් ද්‍රව්‍ය පානය කිරීමෙන්/ඵන්තත් කර ගැනීමෙන්	0	0	1	0.04
14	අනෙකුත් ක්‍රම	15	1.46	39	1.44
එකතුව		1025	100	2717	100

6 වන වගුවට අනුව ගෙල සිර කර ගැනීමෙන් සිය දිවි නසා ගැනීම අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම වැඩිම ප්‍රතිශතය (පිළිවෙලින් 41.56% හා 38.68%) භාවිත උපක්‍රමය වේ. මෙය වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් අඩකට

පිළිවෙලින් 8%ක් හා 11%ක් අඩු ප්‍රමාණයකි. වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම වැඩි ම පිරිසක් සිය දිවි තොර කර ගැනීම සඳහා මෙම ක්‍රමය උපයෝගී කරගෙන තිබීම අවධානය යොමු කළ යුතු තත්ත්වයකි.

දෙවනුවට වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම පිරිස භාවිත කළ උපක්‍රමය වන්නේ කාමිනාශක හා වල්නාශක පානය කිරීමය (පිළිවෙලින් 29.76% හා 34.27%). මෙය 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් එකකට ආසන්න පිරිසකි (29.76%). 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම්වලින් 1/3කට වැඩි (34.27%) ප්‍රමාණයකි. වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම තෙවනුවට ඉහළ පිරිසක් භාවිත කළ උපක්‍රමය ස්වාභාවික වස භාවිතයෙන් (කතෝරු ඇට/නියගලා අල ආදිය) සිය දිවි නසා ගැනීම ය. අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ එම පිරිස 11.02%කි. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පිරිස 9.20%කි.

අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සිව්වන හා පස්වන ස්ථානයට ජලය සහිත ස්ථානවලට පැනීමෙන් 55 (5.37%) සිය දිවි නසා ගැනීම හා ගිනි තබා ගැනීමෙන් 42 (4.11%) සිය දිවි නසා ගැනීම පත්ව ඇත. මෙම වයස් කාණ්ඩයේ ම සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදා ගත් උපක්‍රම අතර පස්වන ස්ථානයට (4.11%) වන ගිනි තබා ගැනීමෙන් සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපක්‍රමය 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිව්වනුවට වැඩි පිරිසක් සිය දිවි හානි කර ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රමය වේ (5.22%). අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ අනෙකුත් සියලු උපක්‍රම භාවිත කළ සංඛ්‍යාව 3%ට අඩු ය. ඒ අතරින් ගිනි අවි/අත්බෝම්බ හෝ වෙනත්/පුපුරුණ ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන්, ඇසිඩ් වර්ග පානයෙන්, ඉන්ධන වර්ග පානයෙන් (ප්‍රෙට්ටල්/භුමිතෙල්), උස ස්ථානවලින් පැනීමෙන් සිය දිවි හානි කර ගැනීම යන හේතු හතර භාවිත කළ සංඛ්‍යාව 1%ටත් අඩු ය. නමුත් ගිනි අවි/අත්බෝම්බ හෝ වෙනත් /පුපුරුණ ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් (0.78%) දෙගුණයකට වැඩි සංඛ්‍යාවකින් එනම් 2.32%කින් 17-20 වයස් කාණ්ඩය සිය දිවි නසා ගැනීමට යොමු වී තිබීම අවධානයට යොමු කළ යුතු කරුණකි. එසේම අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ කිසිවකුත් භාවිත නොකළ මුවහත් ආයුධ භාවිතය සහ මත්ද්‍රව්‍ය පානයෙන්/එන්නත් කර ගැනීමෙන් සිය දිවි හානි කර ගැනීම 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ භාවිත අවම උපක්‍රම වේ.

3.5 පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන් සිය දිවි නසා ගැනීමේ රටා (2006-2015)

පොලිස් වාර්තාවල සඳහන් වූ දත්ත පරිදි පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ පුමිතිරි බව හා අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව යම් රටාවක් පවතී ද යන්න අනාවරණය කර ගැනීම අරමුණු කර කෙරුණු දත්ත විශ්ලේෂණය මෙහි දී ඉදිරිපත් කෙරේ.

3.5.1 පුමිතිරි බව අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම

පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ කුලකයට අයත් අවුරුදු 8-20 කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් (7 වන වගුව) අනතුරුව අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳව පුමිතිරි බව අනුව සන්සන්දනාත්මක විශ්ලේෂණය ඉදිරිපත් කෙරේ (8 වන වගුව).

7 වන වගුව. ප්‍රමිතිරී බව අනුව අවුරුදු 8-20 කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම

වර්ෂය	අවුරුදු 08-20 කාණ්ඩය			
	පුරුෂ		ස්ත්‍රී	
	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
2006	48	9.02	86	11.48
2007	50	9.40	71	9.48
2008	55	10.34	60	8.01
2009	59	11.09	94	12.55
2010	43	8.08	81	10.81
2011	60	11.28	75	10.01
2012	49	9.21	80	10.68
2013	62	11.65	68	9.08
2014	48	9.02	60	8.01
2015	58	10.90	74	9.88
එකතුව	532	100	749	100

7 වන වගුවෙන් නිරූපිත තොරතුරු අනුව දශකයේ අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ දිවි නසාගත් සමස්ත පිරිමි සංඛ්‍යාව 532ක් වන අතර එය අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසාගත් සංඛ්‍යාවෙන් (1281) 41.53%කි. ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව (749) 58.46%කි. මේ අනුව අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පිරිමින්ට සාපේක්ෂව ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය ඉහළ බව අනාවරණය වේ. මෙම තත්ත්වය සිව් වසරක (2011, 2013, 2014, 2015) හැරුණු විට දශකය පුරාම පැවති තත්ත්වයකි.

2013 වර්ෂයේ දී වැඩි ම පිරිමි ප්‍රතිශතයක් (11.65%) සිය දිවි හානි කරගෙන ඇති අතර එම වර්ෂයේ සිය දිවි නසා ගත් ගැහැනු සංඛ්‍යාව 68 (9.08%)කි. එය 2.57%ක වෙනසකි. වැඩි ම ගැහැනු ප්‍රතිශතයක් (12.55%) සිය දිවි හානි කරගත් වර්ෂය වන්නේ 2009 වර්ෂයයි. නමුත් එම වර්ෂයේ ප්‍රමිතිරී බව අනුව සිය දිවි නසාගත් පාර්ශ්ව දෙකෙහි වෙනස 1.46%කි. දශකය පුරා සිය දිවි හානි කර ගැනීමේ ප්‍රතිශතය සැලකීමේ දී පිරිමි ප්‍රතිශත පරාසය 3.57ක් වන අතර ගැහැනු ප්‍රතිශත පරාසය 4.54කි. එය 1%ක වෙනසකි.

8 වන වගුව. ප්‍රමිතිරී බව අනුව අවුරුදු 08-16 හා අවුරුදු 17-20 කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්

වර්ෂය	අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩය				අවුරුදු 17-20 කාණ්ඩය			
	පුරුෂ		ස්ත්‍රී		පුරුෂ		ස්ත්‍රී	
	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
2006	28	9.89	48	10.79	20	8.03	38	12.5
2007	32	11.31	44	9.89	18	7.23	27	8.88
2008	33	11.66	40	8.99	22	8.84	20	6.57
2009	32	11.31	63	14.16	27	10.84	31	10.20
2010	23	8.13	49	11.01	20	8.03	32	10.53
2011	32	11.31	50	11.24	28	11.24	25	8.22
2012	24	8.48	45	10.11	25	10.04	35	11.51
2013	23	8.13	35	7.87	39	15.66	33	10.86
2014	29	10.25	43	9.66	19	7.63	17	5.59
2015	27	9.54	28	6.29	31	12.45	46	15.13
එකතුව	283		445		249		304	

08 වන වගුවට අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ පිරිමි (283)ක් සිය දිවි නසා ගන්නා විට අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් පිරිමි සංඛ්‍යාව 249කි. එය අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් සමස්ත පිරිමි සංඛ්‍යාවෙන් පිළිවෙලින් 53.2% හා 46.8%කි. වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් වෙන් වෙන්ව සැලකීමේ දී අවුරුදු 08-20 සමස්ත කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් ගැහැනු සංඛ්‍යාවෙන් පිළිවෙලින් 59.41% හා 40.59%කි. එසේම අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයට (445) වඩා 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව (304) පහළ ය. නමුත් මෙම වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම ස්ත්‍රීන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව (පිළිවෙලින් 445 හා 304) පුරුෂ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවට (පිළිවෙලින් 283 හා 249) සාපේක්ෂව ඉහළ ය. මේ අනුව වෙන් වෙන් වයස් කාණ්ඩ අනුව සැලකීමේ දී ද වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම පිරිමින්ට සාපේක්ෂව ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය ඉහළ බව අනාවරණය වේ. ප්‍රමිතිරි බව අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම්වල වෙනස 162ක් වන විට අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ වෙනස 55කි. වයස් කාණ්ඩ දෙක අනුව සැලකීමේ දී එය තෙගුණයක වෙනසකි.

අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ වැඩි ම පුරුෂ ප්‍රතිශතයකගේ (11.66%) සිය දිවි නසා ගැනීම් 2008 වර්ෂයේ දී සිදුව ඇති අතර, ස්ත්‍රී වැඩි ම ප්‍රතිශතය (14.16%) 2009 වර්ෂයේ දී සිදුව තිබේ. ප්‍රමිතිරි බව අනුව 2008 වර්ෂයේ සිය දිවි නසාගත් පාර්ශ්ව දෙකෙහි වෙනස 2.67%ක් වන විට 2009 වර්ෂයේ ද ඊට ආසන්න 2.85%ක වෙනසක් පෙන්නුම් කරයි. එසේම අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පුරුෂ වැඩි ම සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය (15.66%) 2013 දී වාර්තා වන අතර, වැඩි ම ස්ත්‍රී දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය (15.13%) 2015 වර්ෂයේ දී වාර්තා වේ. ප්‍රමිතිරි බව අනුව 2013 දී සිය දිවි නසාගත් පාර්ශ්ව දෙකෙහි වෙනස 4.08%කි. 2015 වර්ෂයේ 2.68%කි.

3.5.2 අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම

දශකයක කාල සීමාව තුළ දී පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ කුලකයට අයත් අවුරුදු 08-20 කාණ්ඩයේ සමස්ත පාසල් යන අවධියේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් (09 වන වගුව). ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසුව අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳව අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව සංසන්දනාත්මක විශ්ලේෂණය ඉදිරිපත් කර තිබේ (10 වන වගුව).

09 වන වගුව. අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව 08-20 කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ

සිය දිවි නසා ගැනීම්

අධ්‍යාපන මට්ටම	සමස්ත 08-20 වයස් කාණ්ඩය	
	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
1-7 ශ්‍රේණිය දක්වා උගත්	550	15.67
8 සමත්	1417	40.37
අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත්	1311	37.35
අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සමත්	232	6.61
එකතුව	3510	100

9 වන වගුව අනුව සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීමට ලිඛිත 56.45% වූ බහුතරය 08 ශ්‍රේණිය සමත් හෝ ඉන් පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති අතර අ.පො.ස. (සා. පෙළ) මට්ටමට වඩා අධ්‍යාපනය ලබා ඇති පිරිස 43.96%කි. සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් අතරින් 6.61%ක් අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සමත් සමත් වූවන් ය. එය පහළ ම අධ්‍යාපන මට්ටම වූ 1-7 ශ්‍රේණිය දක්වා අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා සිටිය දී සිය දිවි හානි කරගත් ප්‍රතිශතය (2.37%) මෙන් දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි පිරිසකි. අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ 8 වන ශ්‍රේණිය සමත් වූවන් සිය දිවි නසා ගැනීමට ඉහළ ම ප්‍රතිශතය (40.77%) නිරූපනය කරයි. මේ අනුව අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ 8 ශ්‍රේණිය සමත් පිරිස වැඩි වශයෙන් සිය දිවි නසා ගැනීමට පෙළඹී ඇති බව අනාවරණය වේ.

10 වන වගුව. අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව අවුරුදු 08-16 හා අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම්

අධ්‍යාපන මට්ටම	08-16 වයස් කාණ්ඩය		17-20 වයස් කාණ්ඩය	
	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය	සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
1-7 ශ්‍රේණිය දක්වා	242	24.95	308	12.13
8 සමත්	518	53.40	899	35.39
අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත්	195	20.10	1116	43.94
අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සමත්	15	1.55	217	8.54
එකතුව	970	100	2540	100

10 වන වගුව අනුව අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සලකා බැලීමේ දී වැඩි පිරිස (53.40%) 8 වන ශ්‍රේණිය සමත් වූවන් වුව ද අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ වැඩි පිරිස (43.94%) අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත් වූවන්ය. එසේ ම 8 ශ්‍රේණිය සමත් අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවට (35.39%) වඩා 18%කින් අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් (53.40%) ඉහළ ය.

අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් 78.35%ක පිරිස 8 ශ්‍රේණිය සමත් හෝ ඉන් පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති පිරිසකි. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ එම අධ්‍යාපන මට්ටමේ සිය දිවි නසා ගත් පිරිස 47.52%කි. අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත් මට්ටමට වඩා ඉහළ අධ්‍යාපනය ලබා ඇති පිරිස 52.48%කි. ඒ අනුව ද අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් වැඩි පිරිසක් (78.35%) 8 ශ්‍රේණිය හෝ ඉන් පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති පිරිස වන නමුත් අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් වැඩි පිරිසක් (52.48%) අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත් අය බව අනාවරණය වේ.

නිගමන

1. සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සලකා බැලීමේ දී

- පිරිමි පාර්ශ්වයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව ගැහැනු පාර්ශ්වයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව මෙන් 3.5ක ගුණයකින් ඉහළ ය. මේ අනුව ස්ත්‍රීන් ට සාපේක්ෂව පුරුෂයන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් වැඩි ය.
- සිය දිවි නසා ගැනීම්වල උපරිමය 2006 වර්ෂයේ දී සිදුව ඇති අතර අවමය 2015 දී සිදුව තිබේ.
- දශකයේ උපරිම සිය දිවි නසා ගැනීම් වාර්තා වන 2006 දී පිරිමි හා ගැහැනු ජන අනුපාත අනුව පිරිමි, ගැහැනු මෙන් තෙගුණයකට වැඩි පිරිසක් සිය දිවි නසා ගෙන තිබේ.

2. පාසල් යන වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සලකා බැලීමේ දී

- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාව අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවට සාපේක්ෂව 14%න් ඉහළ ය.
- 2015 වර්ෂයේ දී අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ අවමය (7.55%) පෙන්වන අතර ම අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපරිමය (13.92%) පෙන්වනු ලබයි.
- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපරිමය (13%) අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ උපරිමයට වඩා අඩුවන්නේ 1%කිනි.
- අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ දෙවසරක ම (වර්ෂ 2013 හා 2015) සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය 13% ඉක්මවයි.

3. සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ හේතු සලකා බැලීමේ දී

- සමස්ත අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්
  - සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපා ඇති ප්‍රධානතම හේතුව ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇතිවන කළකිරීම් හා බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය.
  - එය මෙම වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් එකකට (36.2%) වැඩි ය.
- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්
  - සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපා ඇති ප්‍රධානතම හේතුව වැඩිහිටියන් සමඟ ඇති වන ගැටලු ය. එය මෙම වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් සමස්ත සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් එකට ආසන්නය (30.26%).
  - දිවි නසා ගැනීමට හේතු වූ තෙවන සාධකය ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇති වන කළකිරීම්/බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය. එය මෙම කාණ්ඩයේ හතරෙන් එකකට වැඩි ප්‍රතිශතයක් (26.52%) සිය දිවි නසා ගැනීමට හේතුවකි.

- අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්
  - සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපා ඇති ප්‍රධානම හේතුව ප්‍රේම සම්බන්ධතා නිසා ඇතිවන කළකිරීම් හා බලාපොරොත්තු කඩවීම් ය. එය මෙම වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත දිවි තොරකර ගත් සංඛ්‍යාවෙන් අඩකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් ය.
- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ ප්‍රමුඛ හේතුව වූ වැඩිහිටියන් සමඟ ඇතිවන ගැටලු (ගුරුවරු/දෙමාපියන් ඇතුළු) මත වන සිය දිවි නසා ගැනීම අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් හේතු අතර තුන්වන ස්ථානය ගෙන ඇත.
- ආර්ථිකය සම්බන්ධ ගැටලු, දෙමාපියන් ඇතුළු ඥාතීන්ගේ මරණ නිසා සිත් තැවුලට පත්වීම්, විභාගය අසමත් වීම, නිදන්ගත රෝග හා ශාරීරික අපහසුතා, ලිංගික අතවරවලට ලක්වීම් යන හේතු වයස් කාණ්ඩ දෙකෙහි ම 4%ට අඩු ප්‍රමාණයකින් දිවි නසා ගැනීම් කෙරෙහි බලපා තිබේ.

4. සිය දිවි නසා ගැනීමට බලපෑ උපක්‍රම සලකා බැලීමේ දී

- සමස්ත අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන්
  - සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදාගත් ප්‍රමුඛ ම උපක්‍රමය ගෙල සිර කර ගැනීම ය.
  - කෘමිනාශක හෝ වල්නාශක පානය දෙවනුවට වැඩි වශයෙන් භාවිත කළ උපක්‍රමය වේ.
  - තෙවනුවට භාවිත උපක්‍රමය වන්නේ ස්වභාවික වස වර්ග වන කන්තරු ඇට/නියඟලා අල වැනි දේ භාවිතය යි.
- අවුරුදු 08-16 සහ අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන්නන් වෙන් වෙන් ව සැලකීමේ දී
  - දෙපිරිස ම සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදාගත් ප්‍රමුඛ ම උපක්‍රමය ගෙල සිර කර ගැනීම ය.
  - එය අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් අඩකට 8%කට අඩු ප්‍රමාණයකි.
  - එය අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සමස්ත සිය දිවි නසා ගැනීම් සංඛ්‍යාවෙන් අඩකට 11%ක අඩු ප්‍රමාණයකි.
  - දෙපිරිස ම ගෙල සිරකර ගැනීමට අමතර ව පිළිවෙළින් කෘමිනාශක හා වල්නාශක පානය කිරීම, ස්වභාවික වස කෑම, ගිනි තබා ගැනීම, ජලය සහිත ස්ථානවලට පැනීම, දුම්පිරිස හෝ රථවාහනවලට පැනීම, ගිනි අවි භාවිතය හා බටහිර ඖෂධ වර්ග භාවිතය යන ක්‍රම මූලික ව දිවි හානිකර ගැනීම සඳහා භාවිත කර තිබිණි.
  - දෙපිරිස ම මුවහත් ආයුධ භාවිතය, මත්ද්‍රව්‍ය පානය හෝ එන්නත් කර ගැනීම, ඉන්ධන වර්ග පානය කිරීම (පෙට්‍රල්, භූමිතෙල් ආදිය) යන ක්‍රම දිවි තොර කර ගැනීම සඳහා අවම වශයෙන් භාවිත කළ ක්‍රම විය.

- ගිනිඅවි/අත්බෝම්බ හෝ වෙනත් පුපුරුණු ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් අවුරුදු 8-16 කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීම් දෙගුණයකට වැඩි සංඛ්‍යාවකින් 17-20 වයස් කාණ්ඩය සිය දිවි නසා ගැනීමට යොමු වී තිබේ.
- අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ කිසිවකුත් භාවිත නොකළ මුවහත් ආයුධ භාවිතය සහ මත් ද්‍රව්‍ය පානයෙන්/එන්තන් කර ගැනීමෙන් සිය දිවි හානි කර ගැනීම 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ භාවිත අවම උපක්‍රම වේ.
- අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සිව්වන හා පස්වන ස්ථානයට පිළිවෙළින් ජලය සහිත ස්ථානවලට පැනීමෙන් සිය දිවි නසා ගැනීම හා ගිනි තබා ගැනීමෙන් සිය දිවි නසා ගැනීම පත්ව ඇත.
- අවුරුදු 08-16 කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදා ගත් උපක්‍රම අතර පස්වන ස්ථානයට වන උපක්‍රමය 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සයවැන්නේ වැඩි පිරිසක් සිය දිවි හානි කර ගැනීමට භාවිත කළ උපක්‍රමය වී තිබේ.
- සිය දිවි හානි කර ගැනීමට භාවිත කළ ක්‍රම පිළිබඳ ව සලකා බැලීමේ දී අවුරුදු 08-20 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවූවන් ඉතා පහසුවෙන් ම ළඟා කර ගතහැකි ක්‍රමයකින් දිවි හානි කර ගැනීමට පෙළඹීමේ ප්‍රවණතාවක් පවතී.

5. ප්‍රමිතිරි බව අනුව සිය දිවි නසා ගැනීම් සලකා බැලීමේ දී

- අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ පිරිමින්ට සාපේක්ෂව ගැහැනු සිය දිවි නසා ගැනීම් ප්‍රතිශතය ඉහළ ය. වයස් කාණ්ඩ දෙක වෙන් වෙන් ව සැලකීමේ දී මෙම තත්ත්වයේ වෙනසක් නොමැත.
- අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ වැඩිම පිරිමි ප්‍රතිශතයක් සිය දිවි හානි කරගෙන ඇති වර්ෂය 2013 වන අතර වැඩි ම ගැහැනු ප්‍රතිශතයක් සිය දිවි හානි කරගත් වර්ෂය වන්නේ 2009 වර්ෂයයි.
- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ වැඩි ම පුරුෂ සිය දිවි නසා ගැනීම් 2008 වර්ෂයේ දී සිදුව ඇති අතර, ස්ත්‍රී වැඩි ම සිය දිවි නසා ගැනීම් 2009 වර්ෂයේ දී සිදුව තිබේ.
- අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ පුරුෂ වැඩි ම සිය දිවි නසා ගැනීම් 2013 දී වාර්තා වන අතර, වැඩි ම ස්ත්‍රී දිවි නසා ගැනීම් 2015 වර්ෂයේ දී වාර්තා වේ.

6. අධ්‍යාපන මට්ටම හා සිය දිවි නසා නසා ගැනීම් සලකා බැලීමේ දී

- අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ 8 ශ්‍රේණිය සමත් කාණ්ඩයේ පිරිස වැඩි වශයෙන් සිය දිවි නසා ගැනීමට පෙළඹී ඇත. අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සමතුන්ගේ දිවි නසා ගැනීම් සාපේක්ෂව අඩු ය.
- අවුරුදු 08-20 සමස්ත වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් අඩකට වැඩි පිරිසක් (56.45%) 8 ශ්‍රේණිය සමත් හෝ ඉන් පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා තිබේ.

- අවුරුදු 08-16 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් වැඩි පිරිසක් (78.35%) ද 8 ශ්‍රේණිය හෝ ඉන් පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති පිරිස ය.
- අවුරුදු 17-20 වයස් කාණ්ඩයේ සිය දිවි නසා ගත් වැඩි පිරිසක් (52.48%) අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සමත් පිරිස ය.

යෝජනා

පාසලේ වගකීම

- උපදේශනය හා වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනය පාසල්වල ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. සිසුන්ගේ අධ්‍යාපන ගැටලු හා වෙනත් ගැටලුවලට සහාය වීම සඳහා ශිෂ්‍ය උපදේශනය දැනට පවත්නා තත්ත්වයට වඩා ප්‍රගස්ත මට්ටමින් ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.
- ශිෂ්‍ය උපදේශනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට දෙපාර්තමේන්තු මට්ටමින් උපදේශන න්‍යාය හා භාවිතය පිළිබඳ සුදුසුකම්ලත් ගුරුවරයකු පත්කර නොමැති අවස්ථාවල දී ඒ සඳහා පාසල් පාදක ගුරු සංවර්ධන වැඩසටහන ආධාර කර ගනිමින් අදාළ විෂය පිළිබඳ කැමැත්ත හා කැපවීම සහිත ගුරුවරයකු පුහුණු කර ගැනීම විදුහල්පතිවරයාගේ වගකීම වේ.
- ගැටලු මතු වූ විට ඒවා විසඳීම හෝ විසඳා ගැනීමට උදව් දීමට වඩා ගැටලු සහ ආපදා වැළැක්වීමට කටයුතු කිරීම උපදේශනයේ මූලිකාංගයකි. ඒ අනුව පාසලේ ආපදා වැළැක්වීමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වැඩි අවස්ථා සැලසිය යුතු ය. සිසුන්ට මතක තබා ගැනීම, පාඩම් කිරීම, විභාගවලට නොබියව මුහුණ දීම, අභියෝගවලට මුහුණ දීම හා ඒවා ජය ගැනීමට පාලනය කිරීම, අයහපත් චිත්තවේග මැඩලීම, ධනාත්මක චින්තනය වර්ධනය කිරීම, අවධානය රඳවා තබා ගැනීම ආදිය පිළිබඳ සංයම අභ්‍යාස ඇතුළු මනෝවිද්‍යාත්මක ක්‍රම ශිල්ප හා උපදේශන ක්‍රම ශිල්ප පිළිබඳ ක්‍ෂේත්‍රයේ විශේෂඥයින්ගේ (මනෝ විද්‍යාඥයින් හෝ උපදේශනය පිළිබඳ විශේෂඥයන්) විශේෂ දේශන මගින් දැනුම්වත් කළ යුතු ය. එලෙස ම ආගමික වැඩසටහන් මගින් ද සිසු මනස පෝෂණය කිරීම ද වැදගත් වේ.
- පාසලේ උපදේශනය ක්‍රියාවලිය කෙරෙහි සිසුන් තුළ විශ්වාසය ඇති කිරීම සහ උපදේශනය ලබා ගැනීම සඳහා සිසුන් යොමු කිරීම වැදගත් වේ. උපදේශනය පෞද්ගලික සහ සාමූහික වශයෙන් ද ලබා දිය හැකි ය.
- උපදේශන සේවා පිළිබඳ දෙමාපියන් ඇතුළු ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීම ද අවශ්‍යතාවය කි. පාසලින් ඒ සඳහා මාර්ගෝපදේශය සැපයිය හැකි ය.
- දෙමාපියන්, ගුරුවරුන් සහ සිසුන්ගේ අතර යහපත් සමීප සම්බන්ධතා ඇති කර ලීම සඳහා පාසල පෙරමුණ ගත යුතු ය. සිසුන්ට වාචික හෝ අවාචික දඬුවම් ලබා දීමේ දී ධනාත්මක ප්‍රවේශ භාවිත කිරීම සහ දඬුවමට වඩා උපස්ථම්භන කෙරෙහි යොමු වීම අවශ්‍ය ය.
- සමස්ත අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියෙන් සහ විෂයමාලාව මගින් සිසුන්ට ජීවිතයේ වටිනාකම පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දිය යුතු ය. තමාගේ වටිනාකම වටහා ගනිමින් තම ජීවිතය හා අන් අයගේ ජීවිතවලට ආදරය කිරීමට සහ නිරතුරුවම ජීවිතවලට වටිනා කමක් ලබා දීමට කුඩා කළ සිට ම

සිසුන් පුරුදු පුහුණු කළ යුතු ය. විශේෂයෙන් ම පුරවැසි අධ්‍යාපනය, ආගම, ජීවන නිපුණතා යන විෂය මගින් උක්ත සංකල්පය ලබා දිය හැකි ය.

- පාසල් මට්ටමින් සිසුන්ගේ පවුල් පරිසරය ඇතුළු ජීව දත්ත ඇතුළත් තොරතුරු පද්ධතියක් නඩත්තු කළ යුතු ය.
- ළමා මිතුරු පරිසරයක් පාසලේ නිර්මාණය කිරීමෙන් සිසුන්ගේ මානසික සංයමය වර්ධනය කළ යුතු ය.
- තාක්ෂණය යහපත් ලෙස පරිහරණය හා ඒවායේ අනිසි භාවිතයේ ආදිනව පිළිබඳ සිසුන් දැනුවත් කළ යුතු ය. එහි දී නිවැරදි ලෙස අන්තර්ජාලය සහ සමාජජාල පරිහරණය පිළිබඳ කුසලතා සිසුන්ට ලබා දිය යුතු ය.

දෙමාපියන් ඇතුළු සමාජමය වගකීම

- දෙමාපියන් තම දරුවන් පිළිබඳ නිරන්තර අවධානයෙන් පසු විය යුතුය. එහි දී හැකි සෑම අවස්ථාවක ම දෙමාපියන් දරුවන්ට සමීපව අවශ්‍යතා ඉටු කර දීම සහ අවශ්‍ය සහාය ලබා දීම වැදගත් බව තේරුම් ගත යුතුය.
- දෙමාපියන්, විදුහල්පති හා ගුරුවරු ඇතුළු පාසල සමග සමීප සම්බන්ධතා පවත්වා ගත යුතු ය. නිතර ගුරුවරුන් හමු වී දරුවන්ගේ ප්‍රගතිය, දුබලතා හා ගැටලු පිළිබඳ දැන ගැනීම සහ ඒවා මගහරවා ගැනීමට උපදෙස් ලබාගත යුතු ය.
- දෙමාපියෝ දරුවන් පිළිබඳ කරුණුවල දී බැන වැදීම, පහර දීම හා දොස් පැවරීම මගින් අයහපත් චිත්තවේගී තත්ත්වයන් ඇතිවන බව අධ්‍යයනවලින් තහවුරු කර ඇති කරුණකි. මෙවැනි අවස්ථා උදාවීමෙන් කායික මානසික අක්‍රමිකා මෙන් ම බිහිසුණු තත්ත්වවලට (සිය දිවි නසා ගැනීම) දරුවෝ ගොදුරු විය හැකි බව දෙමාපියන් වටහා ගත යුතු ය.
- සිය දිවි නසා ගැනීමට යොදා ගන්නා ක්‍රමවලින් (උදා:- කෘමිනාශක, වල්නාශක, බෙහෙත් වර්ග, ස්ථාන) තම දරුවන් නිරන්තරයෙන් ඇත් කිරීමට දෙමාපියෝ වගබලා ගත යුතු ය.
- දරුවන්ගේ/සිසුන්ගේ සම වයස් කණ්ඩායම්, සංක්‍රාන්ති කණ්ඩායම් පිළිබඳ සැලකිල්ලෙන් පසු විය යුතු ය.
- පූර්ව අනතුරු සංඥා හඳුනා ගනිමින් නිරන්තරයෙන් වහා ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.
- සිය දිවි නසා ගැනීමට තැත් කරන්නන් පිළිබඳ හෝඬුවාවක් ඇති විට අදාළ පාර්ශ්ව වෙත දැනුම් දිය යුතු ය.

මාධ්‍ය වගකීම

- මාධ්‍ය මගින් වගකීමකින් යුක්ත ව සිය දිවි නසා ගැනීම පිළිබඳ නිවැරදි දත්ත පදනම්ව අනවශ්‍ය උපුටා දැක්වීම්වලින් තොර ව වාර්තා කළ යුතු ය. නිතර නිතර ඒවා විකාශය කිරීම/වාර්තා කිරීමෙන් වැළකිය යුතු ය.

- සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳ සමාජයේ පවතින දුර්මත පහව යන ලෙස වැඩසටහන් සම්පාදනය කළ යුතු ය. සිය දිවි නසා ගැනීම් වීර ක්‍රියාවක් නොව බියගුළු ක්‍රියාවක් වන අතර ගැටලුවලින් පැනයාම නිවැරදි විසඳුම නොවන බව ගෙන හැර දැක්විය යුතු ය.
- උපදේශන විශේෂඥයින්/මනෝ විද්‍යාඥයින්ගේ දායකත්වයෙන් ජීවිත ගැටලු, අභියෝග, මානසික සංවර්ධනය, පෞරුෂ සංවර්ධනය, ජීවිත වටිනාකම, ජීවිත වගකීම හා වගවීම, ජීවිතයේ හර පද්ධතීන්, උසස් අධ්‍යාත්මික තත්ත්ව කරා ඵලඹුම සහ මනෝ ප්‍රතිකාර විධි පිළිබඳ නිරන්තර සංවාදයට අවස්ථා සම්පාදනය කළ යුතු ය. ඒවා මාධ්‍ය මගින් නිරන්තරයෙන් විකාශය/ප්‍රචාරය කළ යුතු ය.
- රූපවාහිනී ටෙලි වෘත්තාන්ත, ගීත සිසුන්ගේ මානසික සෞඛ්‍ය සුරැකෙන පරිදි නිර්මාණය කර ප්‍රචාරය කළ යුතු ය. එහි දී මනසට සෘණාත්මක උපස්ථම්භන සම්ප්‍රේශනය කරන මිනී මැරුම්, මත් ද්‍රව්‍ය, දිවි නසා ගැනීම් සහ ඒවා සඳහා භාවිත වන ක්‍රම පිළිබඳ ව දර්ශනවලින් තොර ව ධනාත්මක උපස්ථම්භන සහිත තේමාවලින් යුත් නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීම වැදගත් ය.

රාජ්‍ය වගකීම

- ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම පාසල්වල සියලු ම සිසුන් සඳහා උපදේශනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. පවුලේ අහිතකර බලපෑම නිසා පීඩාවට පත් මානසික අවශ්‍යතා සහ වෙනත් ගැටලු පවතින සිසුන්ට උපදේශන සේවාව ලබාදීම සඳහා සෑම පාසලකට ම ගුරුවරුන් පත්කළ යුතු ය. දැනට පවතින වක්‍ර ලේඛය අනුව සිසුන් 300ක ට අඩු පාසල්වලට එම ගුරුවරුන් පත් කිරීමට නොහැකි අතර එම බාධාව ඉවත් කළ යුතු ය. විශේෂයෙන් ම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් රටේ පවතින අවශ්‍යතා සහ විශේෂයෙන් ම සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳ ව සලකා බලා පාසල්වල සිටින ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව පිළිබඳ ව නොසලකා ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම පාසල්වලට උපදේශන ගුරුවරුන් හෝ උපදේශකවරුන් (Counsellors) පත් කළ යුතු ය. සුදුසුකම් ලත් ගුරුවරුන් නොමැති විට, විධිමත් උපදේශන පුහුණුව සඳහා ගුරුවරුන් යොමු කළ යුතු ය.
- සියලු ම පාසල්වල ශිෂ්‍ය උපදේශනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා නිසි ප්‍රමිති අනුව උපදේශන ඒකක පිහිටු වීම කළ යුතු ය. සියලු ම උපදේශන ගුරුවරුන්ට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ අනුග්‍රහයෙන් තව දුරටත් විධිමත් පුහුණු අවස්ථා ලබාදිය යුතු ය. විවිධ ගැටලුවලින් පීඩා විදින සිසුන්ට පාසලේ විධිමත් ලෙස උපදේශනය ක්‍රියාත්මක වේ නම් එය ඔවුන්ගේ මානසික සංවර්ධනය සඳහා මහත් පිටුවහලක් වනු ඇත.
- සිය දිවි නසා ගැනීමට විරැකියාව හා පවුලේ ආර්ථික ගැටලු බලපාන බැවින් ආර්ථික දුෂ්කරතා පවතින ගම්බද මෙන් ම නාගරික දිළිඳු ජන කොටස්වල ආර්ථිකය නැංවීම සඳහා ක්‍රමවේද සකස් කර ඒවා ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. ඒ සඳහා ඔවුන්ට රැකියා ලබා දීමේ විධිමත් ක්‍රමවේද සකස් කළ යුතු ය. විරැකියාවට විසඳුම් ලබා දීම හා ආර්ථිකය සවිබල ගැන්වීම සිය

දිවි අවම කිරීමට ප්‍රබල පිළිතුරු වේ. අඩු ආදායම්ලාභී දිළිඳු පවුල්වල සිසුන්ට පෝෂණ ආහාර වේලක් ලබා දීමට සහ ඉගෙනුම් ආධාර ලබා දීමට ක්‍රමවේද සකස් කළ යුතු ය.

- අධ්‍යාපනයේ බර, විභාග පීඩනය අඩු කළ යුතු ය. එහි දී දැනට පවතින පහ ශ්‍රේණිය ශිෂ්‍යත්ව විභාගය, අ.පො.ස. (සා. පෙළ), අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විභාග සහ ඒවායේ අන්තර්ගතය ගැඹුරින් පර්යේෂණයට ලක් කර විභාග ක්‍රමය නවීකරණය වැදගත් වේ.
- විෂයමාලාවේ සෞන්දර්ය සහ ආගම කාලවිච්ඡේද සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම සහ සෞන්දර්ය පළමු වන ශ්‍රේණියේ සිට 11 වන ශ්‍රේණිය දක්වා අනිවාර්ය කිරීම වැදගත් ය. එය ජීවිතයේ වටිනාකම වටහා ගැනීමට මෙන් ම මානසික සාමය ඇතිකර ගැනීමටත්, ජීවිතය පිළිබඳ නිෂේධනාත්මක හැඟීම් ඇති අය අවම කිරීමටත් හේතු විය හැකි ය.
- මිනී මැරුම්, සිය දිවි නසා ගැනීම් පිළිබඳ මාධ්‍ය මගින් නිතර නිතර අවධාරණය කරමින් කෙරෙන ප්‍රකාශන හා වාර්තාකරණයට සීමා පැනවිය යුතු ය. මෙම ප්‍රකාශන, වාර්තා පරිණත පුද්ගල මණ්ඩලයක් මගින් පාලනයකින් යුක්ත ව ප්‍රකාශ කිරීමට නීති රීති පැනවිය යුතු ය. මිනී මැරුම් සිය දිවි නසා ගැනීම් සහ ඒ ආශ්‍රිත දර්ශන නිතර නිතර විකාශනය කිරීමට හා නිරන්තරයෙන් දැකීම නිසා ඒවා සාමාන්‍යකරණය වී ඇත. මෙය රටකට ඉතා අහිතකර තත්ත්වයක් වන අතර මේවා ප්‍රචාරයේ දී වාරණයකින් යුක්ත ව ප්‍රචාරය කිරීම වැදගත් වේ. මෙහි දී රූපවාහිනී ටෙලි නාට්‍යවල අන්තර්ගතය විමර්ශනට ලක් කර මිනී මැරුම්, දිවි නසා ගැනීම් වැනි මිනිස් මනසට අයහපත් වින්තවේගික බලපෑම් ඇති කරන ඍණාත්මක උපස්ථම්භන ලැබෙන දර්ශන වාරණයට ලක් කළ යුතු ය.
- වයස අවුරුදු 15ත් ඉහල සිසුන්ට ලිංගික අධ්‍යාපනය විධිමත් ආකාරයට ලබා දීම ද අවශ්‍යතාවය කි. ශ්‍රී ලංකාවේ වයස අවුරුදු 17-20 කාණ්ඩයේ ශිෂ්‍ය දිවි නසා ගැනීම්වලට බලපා ඇති මූලික හේතුව වූයේ ප්‍රේම සම්බන්ධතා බිඳවැටීම ය. ප්‍රේම සම්බන්ධතාවල දී නිසි වැටහීමක් හා අවබෝධයක් නොමැතිකම නිසා බොහෝ සිසුන් අතරමං ව අවාසනාවන්ත තත්ත්වවලට ගොදුරු වීමට එක් හේතුවක් නම් ලිංගික අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ඇති අඩු දැනුම ය. මේ නිසා ඔවුන් නොදැනුවත් ම දිවි නසා ගැනීම් සඳහා පෙලඹෙන බව නිරන්තරයෙන් වාර්තා වේ.

පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් අවම කිරීමට හේතු වන උක්ත යෝජනා සතුටුදායක අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කරමින් පාසල් යන වයසේ පසුවන්නන්ගේ සිය දිවි නසා ගැනීම් අනුපාතය පහත හෙළීමට කටයුතු කිරීම අදාළ පාර්ශ්වයන්ගේ යුතුකම හා වගකීම ය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

අබේපාල, ආර්. හා අබේපාල, ඒ. (2016). *අධ්‍යාපන මාර්ගෝපදේශය හා උපදේශනය*. අතුරුගිරිය: සාර ප්‍රකාශන

ගුණසේකර, එස්.(1997). *ලමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නීතිය*. දෙහිවල: පී ඇන්ඩ් ඒ ප්‍රින්ටර්ස්

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය.(2006). *සිය දිවි නසා ගැනීම: හේතු සහ පිළියම්*. මහරගම: පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය.

පෙරේරා, එස්.(2004). *සමාජ ප්‍රශ්න*. කොළඹ: එස් ඇන්ඩ් එස් ප්‍රින්ටර්ස්

ප්‍රනාන්දු, එන්. හා ජයතුංග, එම්. ආර්. (2004). *විෂාදය සහ මනෝ ප්‍රතිකාරය*. කොළඹ: සමයවර්ධන ප්‍රකාශන

Daily news. (2017). *Recent literature on Sri Lanka*. Retrived from <https://www.statista.com>.